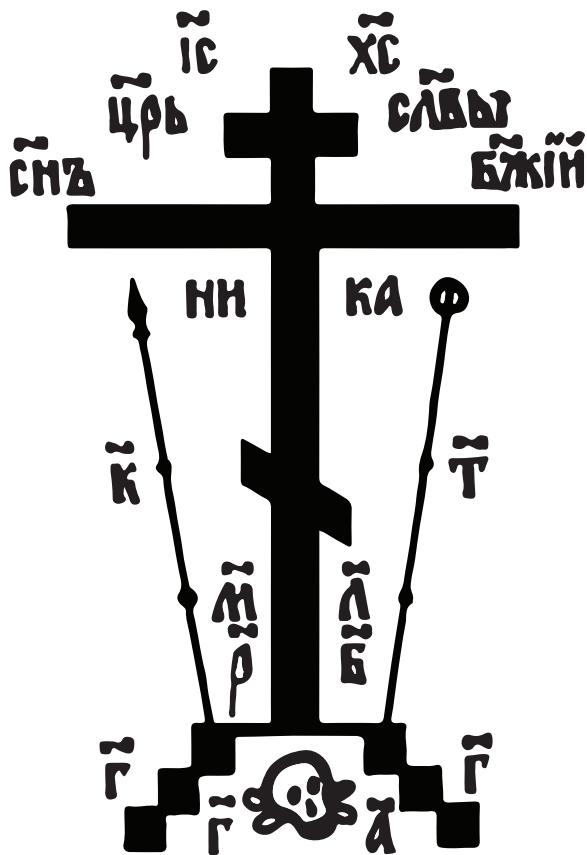

Велікїй канонъ

вторникъ

Велик канон

вторник

Βελίκῃ κανώνη
πρῖβναγω ὄτца нάшеγω
ἀνδρέα κρήτскаγω

Велик канон
на преподобния наш отец
Андрей Критски

Велик канон на преподобния наш отец Андрей Критски

Български превод:

<http://bulgarian-orthodox-church.org/rr/liturg/tripesnvp-01-vkanon.pdf>

© Фондация «Свети Седмочисленици»

София

2013

**Во втѡрнику
пѣрвыѧ седмицы
сѣтѣхъ постѡвъ,
на повечѣрїи.**

**Творїмъ же на кїйждо
тропарь поклоны Ѣ,
глаголюще ѡ стїхъ: Помїлуй
мѧ бже, помїлуй мѧ.**

**Велїкїй канѡнъ.
Гласъ ѡ.**

Пѣснь ѧ.

**Ирмосъ, по двѣжды:
Помощникъ ѡ покровитель
всїтъ мнѣ во спїсїніе: сїи
мой вѣхъ ѡ прославлю ѡго:
вѣхъ ѡтца моего, ѡ вознесѣ
ѡго: славно бо прослависѧ.**

**Припѣвъ: Помїлуй мѧ, бже,
помїлуй мѧ.**

**Въ вторник на
първата седмица на
светия Велик пост,
на Повечерието.**

**На всеки тропар правим
по три поклона и на всеки
стих: Помилуй ме, Боже,
помилуй ме.**

**Велик канон.
Глас шести.**

Песен 1.

**Ирмос: Помощник и
покровител Той ми бе
за спасение - Той е Бог
мой и ще Го прославя,
Бог на отца ми и ще Го
превъзнасям, задето славно
се прослави.**

**Припев: Помилуй ме,
Боже, помилуй ме!**

Каїново прешѣдх оубійство,
пронзволѣніемх вѣхх оубійца
совѣсти дѣшевнѣй, ѡживнѣх
плѣть, ѿ воебѣх на нѡ
лѣкѣвыми моїми дѣлѣньми.

Ивелевѣ їисе, не оуподобенхса
правдѣ, дѣра тѣбѣ прїятна
не принесохх когдѣ, ни
дѣлѣнїѣ вжѣственна, ни
жертвы чїстыѣ, ни житїѣ
непорѣчнагѡ.

Иѡ каїнх ѿ мѣ, дѣше
ѡкаїннаѣ, вѣсѣхх содѣтелю
дѣлѣнїѣ сквѣрнаѣ, ѿ жертвѣ
порѣчнѣю, ѿ непотрѣбноѣ
житїѣ принесохомх вкѡпѣ:
тѣмже ѿ ѡсѣдїхомса.

Брѣнїе здѣтель живосздѣвх,
вложїлх єси мнѣ плѣть
ѿ кѡсти, ѿ дѣханїе ѿ
жїзнь: но ѡ тѡрѣче мої,
їзбѣвнтелю мої, ѿ сѣдїѣ
кающасѣ прїимї мѣ.

Като Каин извърших
убийство - оживих плѣтта
и самоволно станах убиец
на душевната съвест,
воювайки против нея чрез
моите зли дела.

Иисусе, не подражавах
на Авеловата праведност;
никога не Ти принесох
приятни дарове, нито
божествени дела, нито
чиста жертва, нито
невинен живот.

Ние, нещастна душо,
като Каин, принесохме
на Създателя на всичко
порѣчна жертва - нечисти
дела и непотребен живот,
затова сме и осѣдени.

Като оживи глината,
Грѣнчарю, Ти я направи
плѣть и кости и вложи в
нея дихание и живот. Но,
Творецѡ мой, Изкупителю
мой и Сѣдя, приеми ме
каещия се.

Извѣщаю ти спсе, грѣхѣи,
ѣже содѣлахъ, и души
и тѣла моего ѣзвы,
ѣже вътрѣ оубѣдственнѣи
пѣмысли разбойнически на
мѣ возложѣша.

Ище и согрѣшнѣхъ, спсе, но
вѣмъ, ѣкѣ члѣвѣколюбецъ
еси, наказъеши мѣтѣи, и
и многѣрдствъеши
тѣплѣ: слезѣща зрѣши,
и прѣтекаеши ѣкѣ оубѣ,
прѣзываа блъднаго.

Слѣва, трѣченъ: Пресвѣтнаа
трѣце, во едѣницѣ
покланѣемаа, возми брѣма
ѣ менѣ тѣжкое грѣхѣовное,
и ѣкѣ блговѣтрѣбна, даждѣ
мѣ слезы оумилѣнѣа.

И нынѣ, вѣгородиченъ: Бѣце,
надежде и прѣдстѣтельствѣ
тебѣ поубнѣхъ, возми брѣма
ѣ менѣ тѣжкое грѣхѣовное,
и ѣкѣ влѣща чѣтаа,
кающаа прѣимѣ мѣ.

Спасителю, аз
разкривам пред Тебе
сторените от мен грехове и
раните на душата и тялото
ми, които вътрешните
убийствени помисли
разбойнически ми
нанесоха.

Спасителю, макар и да
сѣгрѣших, но аз зная, че Ти
си човеколюбив: наказваш
сѣстрадателно и милваш
с горѣща любов, гледаш
на плачѣщия и бѣрзаш,
като Баща, да прѣзовеш
блудния.

Слава: Троице
надѣстѣствена, на Която
като на Бог Един се
кланяме, сними от мене
тежкото грѣховно бремѣ, и
като добросѣрдѣчен, дай ми
сѣлзи на покаяние!

И сега: Богородице,
надежда и покров на
възпяващѣте те, сними от
мене тежкото грѣховно
бремѣ и като чѣста
Владичица, прѣими ме
каещѣя се.

ПѢСНЬ Ъ.

Ирмосъ: Ѡномѣ нѣо, ѡ
возглагѡлю, ѡ воспѡю хрѣта,
ѡ дѣвы плѣтѣю пришѣдшаго.

Ѡшиваше кѡжныа рѣзы
грѣхъ мнѣ, ѡбнажѣвый
мѣ пѣрвыа вѣотканныа
одежды.

Ѡбложенъ ѣсмь ѡдѣанїемъ
стыда, ꙗкоже лѣствїемъ
смоковнымъ, во ѡбличенїе
моихъ самовластныхъ
страстей.

Ѡдѣхша въ срамнѣю рѣзѣ,
ѡкровавленнѣю стыднѡ,
теченїемъ страстнаго ѡ
любогластнаго живота.

Впадѡхъ въ страстнѣю
пачѣвь ѡ въ веществвеннѣю
члѣнѣ, ѡ ѡтолѣ до нынѣ
врагъ мнѣ догаждаетъ.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, о небе, и аз
ще заговоря и Христа ще
възпя, дошъл в плът от
Дева.

Грехът ми шиеше кожена
дреха, след като сие от
мене предишната одежда,
от Бога изтъкана.

Обвит съм с дрехата на
срама като с листа от
смокня - за изобличение
на моите самоволни
страсти.

В срамна дреха се облякох,
позорно окървавена от
струите на живота, отдаден
на страсти и наслаждения.

Попаднах в мъката на
страстите и вещественото
тление, и от тогава досега
врагът ме измъчва.

ЛЮБОВѢЩНОЕ И
ЛЮБОИМѢННОЕ ЖИТІЕ,
НЕВОЗДЕРЖАНІЕМЪ СПСЕ
ПРЕДПОЧѢТЪ НЫНѢ,
ПЪАЖКИМЪ ВРЕМЕНЕМЪ
ЎБЛОЖЕНЪ ЁСМЪ.

ОУКРАСИХЪ ПЛОТСКІЙ
ЎБРАЗЪ СКВѢРНЫХЪ
ПОМЫШЛЕНІЙ РАЗЛИЧНЫМЪ
ЎБЛОЖЕНІЕМЪ, И
ЎСВѢДАЮСЯ.

ВНѢШНИМЪ ПРИЛѢЖНУ
БЛГОВЪКРАШЕНІЕМЪ ЕДИНѢМЪ
ПОПЕКОУСЯ, ВНУТРЕННЮ
ПРЕЗРѢВЪ БГОВЪРАЗНЮ
СКІНІЮ.

ПОГРЕБОУХЪ ПЕРВАГО ЎБРАЗА
ДОБРОТЪ СПСЕ СТРАСТЪМН,
ЮЖЕ ЯКЪ ИНОГДА ДРАХМЪ,
ВЗЫСКАВЪ ЎВРАЩИ.

Като предпочетох,
поради невъздържанието
си, любовта към
вещественото и
привързаността към
притежанията в живота,
аз, Спасителю, сега се
превивам под тежко
бреме.

Аз украсих плътския
кумир с пъстро облекло
от гнусни помисли и сега
съм осъден.

Като се грижех усърдно
само за външното
украшение, аз
пренебрегнах устроената
по Божия образ обител.

Спасителю, чрез
страстите си аз
погребях красотата на
първосъздадения образ
- нея Ти потърси като
(изгубената) драхма и
намери.

Согрѣшнѣхъ, ѿкоже
блѣдница вопію ти: єдинъ
согрѣшнѣхъ тебѣ, ѿко
мѣро прїимѣ спсе ѿ моѣ
слѣзы.

Ѿчїсти, ѿкоже мытарь
вопію ти: спсе Ѿчїсти
мѣ, никтоже бо ѡчи
нѣз ѿдѣла, ѿкоже ѿз
согрѣшнѣхъ тебѣ.

Слава, трѣченъ: єдинаго
тѣ въ трѣехъ лицахъ, бѣ
всѣхъ пою, ѿца ѿ сѣна ѿ
дѣха стѣго.

Ѿ нѣнѣ, бѣгородиченъ:
Пречїтаѣ бѣ дѣво,
єдина всепѣтаѣ, молї
прїлѣжнѣ, во ѣже
спсїтїсѣ намъ.

Съгреших, - викам към
Тебе като блудницата,
- съгреших единствен
аз пред Тебе, приеми,
Спасителю, от мене,
Сълзи наместо миро.

Смили се, Спасителю,
- като митаря викам
към Тебе, - смили се
над мене, защото аз
съгреших пред Тебе
тъй, както никой от
чедата Адамови не е
съгрешавал.

Слава: Възпявам Те,
Единия на всички Бог в
три Лица: Отец и Син и
Дух Светий.

И сега: Пречиста
Богородице Дево,
единствена възпявана от
всички, усърдно се моли
да се спасим!

ПѢСНЬ Г.

Ирмосъ: Оутверди гдѣи, на
камени заповѣдей твоихъ
подвѣгшееса сердце мое,
ѣкѡ едины стѣи еси, и гдѣ.

Источникъ живота стажихъ
тебѣ, смертти низложителю,
и вопию ти ѿ сердца моего
прежде конца: согрѣшихъ,
очиисти и спаси мя.

Согрѣшихъ, гдѣи, согрѣшихъ
тебѣ, очисти мя: несть
бо иже ктѣ согрѣши въ
человѣцѣхъ, егѣже не
превзыдохъ прегрѣшенъми.

При нѣн, спсе,
блвдствовавшиа подражахъ,
онѣхъ наследствовавш
ѡсвждѣнїе, въ потѣ
погрѣженїа.

Хама онаго душе,
отцеубийца подражавши,
срама не покрѣла еси
искреннаго, вспать зрѣ
возвратившиа.

Песен 3.

Ирмос: Върху
непоклатимия камък на
Твоите заповеди, утвърди,
Христе, моите мисли.

В Тебе, Победителя на
смъртта, аз намерих Извор
на живота и преди да умра,
аз от сърце викам към Тебе:
съгреших, смили се и ме
спаси.

Съгреших аз, Господи,
съгреших пред Тебе, смили
се над мене, защото няма
между хората грешник,
когото да не съм надминал
със своите прегрешения.

Спасителю, аз подражавах
на разблудните Ноеви
съвременници и наследих
тяхното осъждане: да бъда
погълнат от потопа.

Ти подражава, душо, на
бащиния убиец Хам: ти
не прикри срамотата на
ближния, като се върна
гледайки назад.

Запалѣнїа ѣкоже лѡтѣ,
бѣгай душѣ моѣ грѣхѡ:
бѣгай содомы и гоморры,
бѣгай пламене всѣкагѡ
безсловеснагѡ желанїа.

Помилуй гдѣ, помилуй мѣ,
вопїю ти, ѣгда прїидеши
со ѡгглы твоими, воздати
всѣмъ по достоѡнїю
дѣланїи.

Слава, трїенъ: Трїце
проста, несозданна,
безначальное естество,
въ трїце пѣваемая
ѡпостасей, спїи ны вѣрою
покланяющыяся державѣ
твоѣй.

И нынѣ, вѣгородиченъ: Ѧ
ѡца безлѣтна сїа, въ
лѣто, вѣгородительнице,
ненскѡсомвѣжнѡ родилѣ еси,
странное чѡдо, пребывши
дѣа, доѡци.

Бягай душо моя, като
Лот, от пожара на греха,
бягай от Содом и Гомора,
бягай от огъня на всяко
безсловесно желание.

Господи, викам към Тебе,
помилвай, помилвай ме,
когато дойдеш с Твоите
ангели да въздадеш
на всички според
достойнството на техните
дела.

Слава: Проста, несъздадена
Троице, безначално
естество, възпявано в три
Ипостаси, спаси нас, които
с вяра се прекланяме пред
Твоето могъщество.

И сега: От предвечен Отец
без мъж си родила във
времето Син, Богородице
- о дивно чудо! - и си Го
кърмила, пребъдвайки
дева.

ПѢСНЬ Д.

Ирмосъ: Оуслыша прророкъ
пришествіе твое гдн, и
оубоася, ѿкв хощеши
ѿ дѣвы родитися, и
человѣкомъ ѿбѣтитися, и
глаголаше: оуслышахъ слѣхъ
твбѣ, и оубоахся, слава
силѣ твоей гдн.

Бдн ѿ души моѣ!
израдствѣи ѿкоже дрѣвле
великій въ патриарсѣхъ,
да стѣжеши дѣлніе съ
разумомъ, да вѣдеши оумъ
зрѣи бга и достігнеши
незаходѣщій мракъ въ
видѣніи, и вѣдеши великій
кѣпецъ.

Дванѣдесѣть патриарховъ,
великій въ патриарсѣхъ
дѣтотворивъ, тайно
оутверди тебѣ лѣствицѣ
дѣлательнаго души моѣ
восхожденіа: дѣтн, ѿкв
ѿснованіа: степѣни, ѿкв
восхожденіа, премудренно
подложивъ.

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкъ за
Твоего идване, Господи, и
се уплаши, че ще се родиш
от Дева и на човеците
ще се явиш и казваше:
„Чух вѣста за Тебе, и се
уплаших“: слава на Твоего
всемогъщество, Господи!

Бодърствай, душо моя,
бѣди доблестна, както
въ древност Великият
от патриарсите, та да
придобиеш деяние и разум,
за да станеш ум, виждащ
Бога, и въ съзерцание да
проникнеш въ свещения
мрак, и да получиш големи
съкровища.

Великият сред патриарсите,
като роди дванадесетимата
патриарси, тайнствено
ти представи, душо моя,
стѣлбата на деятельното
възлизане, като премъдро
нареди своите деца като
стъпала, а своите стѣпки
(по тях) - като възлизане
нагоре.

Иса́ва возненави́дѣннаго
подража́ла еси́ дѹше, ѿдала́
еси́ преле́стникѹ твоёмѹ
пѣрвымъ доврѣты пѣрвенство,
и ѿтѣческїа мѣткы ѿпала́
еси́, и двѣжды поползнула́
еси́ ѡка́ннаа, дѣ́анїемъ
и рѣзѹмомъ: тѣмже нынѣ
пока́йса.

Едѹмъ иса́въ нарече́са,
кра́йнягѹ ра́дн
женонеи́ствовагѹ смѣше́нїа:
невоздержанїемъ бо
прїснѹ разжигáемъ, и
сластьми ѿсквернáемъ,
едѹмъ именовáса, ѣже
глаголетса разжéнїе дѹши
любогрѣхóвныа.

Иѡва на гно́нци
слы́шавши, ѿ дѹше мо́а,
ѿправдáвашагоса, тогѹ
мѹжествѹ не поревновáла
еси́, твѣрдагѹ не имѣла еси́
предложéнїа, во всѣхъ ѡ́же
вѣси, и ѡ́мнже и́сквѣна́са
еси́, но ѡ́внла́са еси́
нетерпѣлїва.

Душо, ти подражаваше на
омразния Исав и отдаде
на своя прелъстител
първородството на
първоначалната красота
и се лиши от бащинското
благословение, и, окаяна,
падна двойно - и в деяние,
и в разбиране: затова сега
покай се!

Исав бе наречен Едом,
поради крайната си
любодейна похот
към жените: понеже
непрестанно се разпалваше
в невъздържание и се
сквернеше в сладострастие,
Едом бе той назван, което
значи: разпаленост на
грехолюбивата душа.

Макар и да си чувала,
душо моя, за Иов, който
на сметицето бе оправдан,
ти не показа ревност
към мъжеството му, ти
нямаше твърда решимост
(да вършиш) всичко,
което знаеш и чрез което
бе изпитана, но прояви
нетърпеливост.

Иже пѣрвѣе на престолѣ,
нагъ нынѣ на гно́нцѣ
гно́енз: многѣи въз чадѣхъ
и сла́вный, безча́денз и
бездо́мокъ напра́енъ: пала́тъ
оубо гно́нще, и вѣсеріе
стрѣпы вѣтѣнаше.

Сла́ва, трѣченз: Нераздѣльное
существо́мъ, неслѣтное
лицы вѣгосло́влю тѣ,
трѣческое є́дино вѣество́,
ѣакъ є́диноцрѣтвенное и
сопрѣто́льное, вопію ти
пѣснь вели́къю, въз вы́шнихъ
трегубоу пѣсносло́внмю.

И нынѣ, вѣгородиченз: И
ражда́еши, и дѣствѣеши,
и превыка́еши о́боудъ
є́стество́мъ дѣа: рождѣ́нъ
о́бновля́етъ зако́ны
є́стества, оубро́ба же
ражда́етъ неражда́ющаѣ.
вѣи и дѣже хощетъ,
повѣжда́етъ є́стества чѣнз:
творитъ бо, є́лика хощетъ.

Тоя, който преди седеше на
престол, сега лежи в сметта
гол и изранен; който имаше
много деца и беше знатен,
изведнѣж стана бездетен
и бездомен: (но) той прие
сметицето като палат, а
раните си като бисери.

Слава: По естество
неразделим и по Лица
несливаем, Тебе, Троичен
Единен Боже, богословя
като Един царуващ и
сѣвместно Владеещ, на
Тебе пея песента велика,
във висините възпявана
тройствено.

И сега: И раждаш и в
девство пребѣдваш, и в
двете естеството девствено
запаваш: от тебе Родилият
се обновява законите на
естеството, а Го ражда
утробата нераждаща.
Където Бог поиска, там
естественният закон се
превъзмогва, защото Той
върши всичко, каквото
пожелае.

ПѢСНЬ ҃.

Ирмосъ: Ѡ ноци
оутреннююца, члѣвѣколюбче,
просвѣтити молюся, и
настави и мене на
повелѣнїа твоа: и научи
ма спсе, творити волю
твою.

Ишѹсѣовъ слышала еси
ковчѣеца дѹше, водами,
волнами носимъ рѣчными,
їакъ въ чертозѣ дрѣвле
бѣгающїи дѣла горькаго
совѣта фараонїтска.

Ище бл҃вы слышала еси,
оубивающыа иногда
безвозрастное мѹжеское,
дѹше окаяннаа,
цѣломѹдриа дѣланїе, нынѣ
їакъ великїи мшѹсѣи, еси
премѹдрость.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбецо,
моля Ти се, просвети
мене, който от
нощен час в молитва
подранявам, и настави
ме с повеленията Твои, и
научи ме, Спасителю, да
върша Твоята воля.

Слушала си, душо, за
кошницата с Моисей,
която в древност се
носеше по речните води
от вълните, бягайки от
горчивата развръзка на
Фараоновия замисъл.

Нещастна душо, ако си
чувала за бабите, които
в древност изстребвали
делото на целомѹдрието
- новородените момчета,
то сега, подобно на
великия Моисей, бозай
премѹдрост.

И́кѡ мѡу́сеѣй вели́кѣй
ѣгѹ́птѣнина, о́умѡ
о́умѣвѣвши Ѡка́ннаѡ,
не о́убѣла ѣсѣ дѡше: ѡ
ка́кѡ всели́шисѡ, глаго́ли,
вѣ пѡстѣ́нню стѡрастѣ́й
пока́ннѣмѡ;

Вѣ пѡстѣ́нню всели́сѡ
вели́кѣй мѡу́сеѣй, гра́дѣ
о́убѡ подража́й тогѡ
житѣ́ѣ, да ѡ вѣ кѡпни́ѣ
бѣго́влѣннѣѡ дѡше, вѣ
вндѣ́ннѣѡ вѣдѣши.

Мѡу́сеѡвѡ жѣзлѡ
вообража́й дѡше,
о́ударѡ́щѣй мо́ре, ѡ
о́гѡстѣ́вѡ́щѣй глѡбинѣ,
во ѡбразѣ крѣ́тѡ
бѣжѣ́ствѣннагѡ: ѡмже
мо́жешѡ ѡ тѣѡ вели́кѡѡ
соверши́ти.

Египтянина, поразил
ума, ти, окаяна душо, не
си убилa, както постѣпи
великият Моисей;
кажи тогава, как чрез
покаяние ще се вселиш в
пустинята без страсти?

В пустинята засели
се великият Моисей:
иди, прочее, душо, и
подражай на неговото
житие, та и ти да
съзерцаваш кѡпината на
богоявлението.

Представяй си жезла
на Моисей, душо, който
удари морето и сгѣсти
глѡбината му, като образ
на божествения Крѣст,
с чиято помощ и ти
можеш велики дела да
извършиш.

Арѡнъ приношаше Ѹгнь
вѣѣ, непорѡчный, нелѣстный:
но Ѹфни и Финеесъ, ѡко
ты дѡше, приношашѣ чѡждѣе
вѣѣ ѡскверненное житїе.

Слава, трѣченъ: Тѣ трѣце
славимъ, единаго вѣга:
спѣхъ, спѣхъ, спѣхъ еси Ѹче,
сїе, и дше, просто
существо, единнице присно
покланяема.

И нынѣ, вѣторѡдченъ: Изъ
тебѣ ѡблечеса въ мое
смѣшенїе, нетлѣнна
взмѡжна мѣти дѣо, вѣхъ
создавый вѣки, и соединнн
себѣ челоѡческое существо.

Пѣснь 5.

Ирмосъ: Возопѣхъ всѣмъ
сѣрдцемъ моимъ къ щедромъ
вѣѣ, и оуслыша мѣ ѡ да
пренспѡднѡгъ, и возведѣ ѡ
плн живѡтхъ мой.

Аарон принасяше на Бога
непорочен и истинен
огнь, а Офни и Финеес,
като теб, душо, принасяха
чуждо на Бога, осквернено
житие.

Слава: Теб, Троице,
прославяме - Единия Бог:
Свят, Свят, Свят си Отче,
Сине, и Душе, просто
Существо, Единица, на
Когото вечно се покланят.

И сега: От тебе, Нетленна,
Безмъжна Майко Дево,
в брэнното ми тяло се
облече Създателят на
вековете Бог и съедини
със Себе Си човешкото
естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сърце
извиках към щедрия
Бог и Той ме чу от ада
преизподен и от погибел
живота ми изведе.

Волны спсе прегрѣшеній
моихъ ѿкъ въ мори
чермнѣмъ возвращающесѧ,
покрыша мѧ внезапѣ,
ѿкъ егѣптѧны иногда, и
трѣстѧты.

Неразумное дѣше произволѣнїе
имѣла еси, ѿкъ прежде ии
ль: вѣстѣнныѧ во манны
предсѣдѣла еси безловѣснѧ,
любослѣстное страстей
ѡбладѣнїе.

Кладенцы дѣше, предпочла
еси хананейскихъ мыслей,
паче жилы камене, и зѣ
негѡже премѣдрости рѣка,
ѿкъ чаша проливаетъ токи
бѣгловѣѧ.

Свиннаѧ мѧса и котлы,
и егѣпетскѡю пѣщѣ, паче
небесныѧ предсѣдѣла еси
дѣше моѧ, ѿкоже дрѣвле
неразумнїи людїе въ
пѣстѣни.

Вълните на моите грехове,
Спасителю, се върнаха и
ненадейно ме покриха,
както в древност вълните
на Червеното море
покриха египтяните и
военачалниците им.

Неразумен избор,
душо, ти направи, както
древният Израил: ти
безразсѣдно предпочете
сластолюбивото
пресицане със страстите
пред манната божествена.

Ти, души, предпочете
подобните на кладенците
хананейски помисли пред
извора от камѣка, отдето
реката на премѣдростта
излива, като от чаша,
струите на богословието.

Свинското месо, котлите и
египетската храна ти, души
моя, си предпочела пред
небесната храна, както това
стори безразсѣдният народ
въ пустинята.

Икоу оудари мωυσει рабъ
твоѣи жезломъ камень,
ѡбразнѡ животворѣла
ребра твоѡ проѡбразоваше,
иъ нѣхже вси питїе жїзни
спїе, почерпаемъ.

Испытай души и смотри,
ѣкоже иисусъ навинъ
ѡбѣтованїа земли, какова
ѣсть, и вселїа въ ню
блгозаконїемъ.

Слава, трѣчєнъ: Трїца ѣмъ
проста, нераздѣльна,
раздѣльна личнѣ, и єдиница
ѣмъ єстествомъ соединѣна,
ѡцъ глаголетъ и сїхъ и
вѣжественный дхъ.

И нынѣ, вѣтородчєнъ:
Оутрѡба твоѡ вѣ
намъ родї, ѡсвражѣна
по намъ: єгоже ѣкоу
создателя всѣхъ, молї
вѣе, да млтвами твоїми
ѡправдїмъ.

Тѣже, Гдї помїлѡи,
трїжды. **Слава, и нынѣ:**

Когато, Спасителю,
Твоят раб Моисей удари
с жезла о камька, тогава
той нагледно изобразяваше
Твоите животворни ребра,
от които всички ние
черпим питието на живота.

Изследвай, душо, и
прегледай като Иисус
Навин, каква е обещаната
земя и засели се в нея чрез
спазване на Закона.

Слава: Аз съм Троица
проста и неделима,
разделена по Лица, и
Единица, съединена
по естество, - така
свидетелствуват Отец, Син
и Божественият Дух.

И сега: Твоята утроба,
Богородице, ни роди Бога,
Който прие нашия образ.
Него, прочее, моли, като
Създател на всички, да
бъдем оправдани по твоите
молитви.

След това: Господи,
помилуй. **Слава, И сега:**

Кондакъ, гласъ ѿ:

Дѹшѣ моѧ, дѹшѣ моѧ,
востѧни, чѣтѣ спѣши; конѣцъ
приближѧетсѧ, и ѿмѧши
смѣтѣтисѧ: воспрѧни оубѣ,
да пощадѣтѣ тѧ хрѣтѣосъ
бгѣ, вездѣ съи, и всѧ
исполнѧлѣи.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Согрѣшихомъ,
беззакѣннавахомъ,
неправдовахомъ предъ
тобѣю, ниже соблюдохомъ,
ниже сотворихомъ, ѿкоже
заповѣдалъ еси намъ: но
не предаждь насъ до конца,
отца въ бже.

Кѣвѣтъ ѿкъво ношѧшеѧ
на колѣнѣцѣ, занъ оный,
егда преврѣщшеѧ тельцѣ,
точѣю косншеѧ, вѣжимъ
искѣсѣѧ гнѣвомъ: но тогѣ
дерзновеѣа оубѣжавши
дѹшѣ, почитѧи бже стѣвѣннаѧ
чѣстнѣ.

Кондакъ, гласъ б.

Душо моя, душо моя!
Стани, зашто спиш? Краят
се приближава и ще
изпаднеш в смут. Пробуди
се, прочее, за да те пощади
Христос Бог, Който
е навсякъде и всичко
изпѣлава.

Песен 7.

Ирмос: Съгрѣшихме,
беззакония и неправди
вършихме предъ Тебе:
нищо изпълнихме, нищо
сторихме това, което Ти ни
беше заповядал: ала докрай
не ни оставяй, Боже на
отците ни.

Когато волѣт се препъна,
Оза само се допря до
ковчега, возен върху
талигата, и си навлече
гнева Божий. Избягвай,
душо, неговата дързост и
с благоговение почитай
божествените неща.

Слѣшала єси ѡвеса́лѡма,
ка́кѡ на єсте́ствѡ востѣ;
позна́ла єси тогѡ сквѣрнаѧ
дѣла́нїѧ, ѡмиже ѡскверни́
ло́же дѣда Ѡтца́: но
ты́ подража́ла єси тогѡ
стра́стнаѧ ѡ любогла́стнаѧ
стре́млѣнїѧ.

Покори́ла єси нераво́тноє
твоѡ досто́ннство
тѣла́ твоємѹ: ѡного́ во
а́хитофе́ла ѡверѣ́тши врага́,
дѹше́, снизшла́ єси сегѡ
совѣ́томъ: но сѣ́ разсы́па
са́мъ хрѣ́то́съ, да ты́ вѣ́кѡ
спѣ́шишѧ.

Соломо́нъ чѹдны́, ѡ
благода́ти премѹдрости
испо́лненны́, сѣ́ лѹка́вое
ѡно́гда пре́д вѣ́омъ
сотвори́въ, ѡстѹпи́ ѡ него́:
ѣмѹже ты́ прокла́тымъ
твои́мъ житї́емъ, дѹше́
оуподо́блѧсѧ єси́.

Слушала си за Авесалом,
как се опълчил срещу
самата природа; знаеш
гнусните му дела: как той
обезчестил леглото на
баща си Давид; ала и ти си
подражавала на неговите
страстни и похотливи
стрежежи.

Ти, душо, пороби на
тялото достойнството си
на свободна, защото като
намери друг Ахитофел
- врага, ти се поведе по
съветите му, но тях сам
Христос ги разпиля, за
да можеш всячески да се
спасиш.

Соломон - чудният и
изпълнен с благодатта на
премъдростта, - извърши в
древност зло пред Бога и
отстъпи от Него. На него,
душо, ти се оприличи
с живота си, достоен за
проклятие.

Гластьми влекомъ страстей
своихъ ѡсквернашеся, оубы
мнѣ, рачитель премъдрости,
рачитель влденыхъ женъ,
и страненъ ѿ вѣ: егѡже
ты подражала еси оумомъ
ѿ души! сладострастьми
сквернымъ.

Ровоамъ поревновала еси
не послышавшемъ совѣта
ѡца, кѡпнѡ же и злѣишемъ
равъ иеровоамъ, прѣждемъ
ѡтступникъ души: но вѣгай
подражанію, и зови вѣ:
согрѣшихъ, оуби едрю мѡ.

Глава, трѣенъ: Трѣ
проста, нераздѣльна,
единосущна, и естество
едино, свѣтове и свѣтъ,
и сѣ три, и единосѣ
поетсѡ вѣ трѣ: но коспѡй,
прослави животъ и животы,
души всѣхъ вѣ.

От сладостта на страстите
увличан, той се сквернеше,
о, горко ми! - любителей
на премъдростта, сега
- любител на жени
разблудни и отчужден от
Бога. На него, душо, със
срамното си сладострастие
ти подражаваше.

На Ровоам, който не
послуша бащиния
си съвет, ти душо,
подражаваше, а също
и на твърде злия раб,
Иеровоама, древния
отступник. Но бягай от
такова подражание и викай
към Бога: съгрѣших, смили
се над мене!

Слава: Троице проста,
неделима, единосъщна и
одно естество - Светлини
и Светлина, и три Свети и
един Свят - така се възпява
Бог Троица, но възпей
и прославяй Живота и
Животите, душо - Бога на
всички.

И нынѣ, вѣгородиченъ:
Поѣмъ тѣ, бл҃гословѣмъ
тѣ, покланѣемъ ти
вѣгородителнице: ѿкъ
неразлѣчныѣ тѣрцы породилѣ
ѣси єдинаго хрѣта вѣга, и
самѣ ѿвѣрзла єси намъ
свѣщымъ на землѣ невѣснаѣ.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Єгѣже вѣоннства
нѣнаѣ славлѣтъ, и
трепѣщѣтъ херѣвѣми и
серафѣми, вѣлѣко дыхѣнѣ и
тѣвѣрь, поѣйте, бл҃гословѣте и
превозносѣте во вѣлѣ вѣвѣки.

Тѣ ѿзѣи дѣшѣ
поревновѣвѣши, сегѣ
прокажѣнѣе кѣ себѣ стѣжѣла
єси свѣдѣко: безмѣстнаѣ ко
мыслѣши, беззакѣннаѣ же
дѣлѣши: ѿстѣвѣи ѿже ѿмаши,
и прѣтецѣи кѣ покалѣнѣю.

И сега: Възпяваме те,
благославяме те, покланяме
ти се, Богородителко,
защото ти роди
едничкия Христа Бога
от неразделната Троица
и сама за нас, земните,
отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото
небесните войнства
прославят и пред Когото
херувимите и серафимите
треперят - Него, всички
същества и творения,
възпявайте, благославяйте
и превъзнасяйте във
всички векове.

След като подражава на
Озия, ти, душо, двойно
бе покрита с проказата
му, защото мислиш за
непристойни неща и
вършиш беззакония.
Захвърли онова, което
имаш, и бързай към
покаяние.

Ниневи́тѣны дѣшѣ слышала
ѣснѣ кáюшыа сѣ бѣѣ,
врѣтнѣмѣ и пѣломѣ,
снѣх не подражала ѣснѣ:
но ѣвнѣла ѣснѣ слѣйша
вѣѣхѣ, прѣжде закона, и по
законѣ прегрѣшнѣхѣ.

Вз рѣвѣ блáгѣ слышала ѣснѣ
ѣеремію, дѣшѣ, града снѣнѣ
рыдáньми копнѣща, и слѣзѣ
нѣщѣща, подражай сѣгѣ
плачѣвное житіѣ и спѣснѣсѣ.

Иѣона вѣ дѣрсіѣ повѣжѣ,
проразвѣмѣхѣ ѣвращѣніѣ
ниневи́тѣнѣхѣ, развѣмѣ
ко ѣакѣ прѣрокѣ вѣжѣ
блѣговѣтрѣбѣ, тѣмѣже
ревновáше прѣрѣчѣствѣ не
солгáтнѣсѣ.

Даніѣла вѣ рѣвѣ слышала
ѣснѣ, кáкѣ заграднѣ ѣустѣ,
ѣ дѣшѣ свѣрѣй: ѣувѣдѣла
ѣснѣ, кáкѣ ѣтроцы нѣже ѣ
áзáрѣн, погаснѣша вѣрою пѣци
плáмень горáщнѣ.

За ниневи́тѣцы, каещи
се предъ Бога въ вретнѣще
и пепел, душо, ти си
слушала, ала не им
подражаваше, но стана
по-извратена отъ вснѣхѣ,
сгрѣшили прѣди Закона и
следъ Закона.

Душо, ти си слушала, какъ
ѣеремія викал в нечнѣстнѣ
трапѣ къмъ градъ Сионъ и
просилъ слѣзы. Подражай
на неговнѣ плачевенъ животъ
и ще се спаснѣ.

Къмъ Тарсъ побягна ѣона,
следъ като предвиднѣ
обрѣщанѣто на
ниневи́тѣцы, зашто
знаеше като пророкъ какъ
милостивъ е Богъ и бѣ
усърденъ прорѣчѣството му
да не се яви лѣжливо.

Ти слушала си, душо, какъ
Даніѣл в трапа затворилъ
уста на зверѣте; ти
узна какъ Азарія с момцѣте,
чрезъ вѣра угаснѣха жаркнѣ
пламѣкъ на пѣщѣта.

ВѢТХАГѠ ЗАВѢТА ВСѦ
ПРИВЕДОУХЪ ТИ ДУШЕ,
КЪ ПОДОБИЮ, ПОДРАЖАЙ
ПРАВЕДНЫХЪ БГОЛЮБИВАА
ДЕЛНІА, ИЗБѢГНИ ЖЕ ПАКИ
ЛЖАВЫХЪ ГРЕХѠВЪ.

Слава, трѣчен: Безначальне
Оче, сине безначальне,
оутѣшителю блгій, душе
правый: слова вѣіа
родителю, оца безначальна
слове, душе живый, и
зждай, трѣце едѣнице
помилуй мѧ.

И нынѣ, вѣродичен: ІѦкѠ
Ѡ Ѡброщеніа червленіцы
пречіа, оумна багрѣница
еммануїлева, внѣтрѣ
во чрѣвѣ твоѣмъ плоть
исткаса. тѣмже вѣѠ
воистиннѣ тѧ почитаемъ.

Всичко от Стария завет
аз, душо, ти представих
като пример: подражай
на боголюбивите дела
на праведниците и бягай
от греховете на лукавите
човеци.

Слава, Троичен:
Безначални Отче,
събезначални Сине,
Утешителю благ, Дух
на правдата, Родителю
на Слово, Слово на
безначалния Отец, Дух
жив и съзидаващ, Троице
Единице, помилуй ме!

И сега: Като от пурпурна
коприна, Пречиста, в
Твоята утроба се изтъка
духовна багреница, плътта
Емануилова и затова като
истинска Божия Майка те
почитаме.

ПѢСНЬ 4.

Ирмосъ: Безсѣменнаго
зачатїа ржѣтвѣ несказанное,
мѣре безмѣжных нетлѣненх
плѣдх: вжїе во рождѣнїе
ѡбновляетх ѣстествоа.
тѣмже тлѣ всї рѣди,
їакъ вѣгоневѣстнѣю мѣрь,
православнх величяемх.

Хрїтосъ искѣшашеся, дїаволъ
искѣшаше, показѣа каменїе,
да хлѣбн вѣдѣтх: на
горѣ возведѣ вїдѣти всѣа
царствїа мїра во мгновѣнїи.
оубѣиася ѿ дѣше, ловленїа,
трезвїася молїася на всѣакїи
часх вѣѣ.

Горлица пѣстынолюбнаа,
гласх вопїюшаго возгласї,
хрїтѣвъ свѣтїльнїкх,
проповѣдѣаи покаїнїе,
їродх беззакѣннаа со
їродїадоу. зри, дѣше
моа, да не оубѣзнешн въ
беззакѣннаа свѣтн, но
ѡблѣбзїаи покаїнїе.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е
рождество от безсеменно
зачатие; нетленен е плодът
на несъчетаната с мъж
Майка, защото Божието
раждане обновява естество.
Затова всички родове,
като Богоневестна Майка,
православно Те величаем.

Христос бе изкушаван,
дяволът Го изкушаваше,
показвайки Му камъните,
за да ги превърне в хляб;
възкачи Го на планината,
за да види в един миг
всички царства на света.
Бой се, душо, от измамата,
бодърствай и се моли на
Бога всеки час.

Гургулицата, обичаща
пустинята, гласът на
викация, Христовият
светилник викаше и
проповядваше покаяние, а
Ирод с Иродиада тънеха в
беззакония. Гледай, душо
моя, да не паднеш в примката
на беззаконието, но възлюби
покаянието.

Вз пѣсѣтѣннѣ вселѣсѣ
бл҃годѣти прѣтеча, и ѿдѣа
всѣ и самарїа слѣшавше
течѣхѣ, и исповѣдахѣ грѣхѣ
своѣ, крещѣющесѣ оусерднѣ:
и х҃же ты не подражала еси
дѣшѣ.

Брѣкх оубо честнѣи, и
лѣже нескверно: оубо бо
хр҃тосѣ прѣжде бл҃гословнѣ,
плѣтїю ѿдѣи, и вз канѣ
же на брацѣ водѣ вз вїно
совершѣа, и показѣа первое
чѣдо: да ты и изменѣшесѣ
дѣшѣ.

Разслабленнаго ст҃агнѣ
хр҃тосѣ, одрѣ взѣмша, и
юношѣ оумѣрша воздвѣже,
вдокиче рождѣнїе, и со҃тннѣ
отрока, и самарнѣнѣ
ѿвнѣсѣ, вз дѣтѣ слѣжев тебѣ,
дѣшѣ предживописѣ.

В пустынята живееше
Предтечата на благодатта
и всички юдеи и самаряни,
щом чуха, се стичаха да
изповядват греховете си и
се кръщаваха усърдно. На
тях, обаче, ти, душо, не си
подражавала.

Бракът е почтен и ложето
му - непорочно, защото
Христос ги благослови,
като на брака в Кана яде
по плът храна и превърна
водата във вино, и с това
яви първото Си чудо, та
ти, душо, да се измениш.

Христос стегна
разслабения, който взе
своя одър, Той възкреси
умрелия момък, сина на
вдовицата, изцери слугата
на стотника и, като се
откри на самарянката,
изобрази за тебе, душо,
служенето на Бога с дух.

Крѡвѡтѡчнѣвѣю и҃сцѣлѣи
прикогновѣнемъ кра҃ж
рѣзна гдѣ: прокаженныа
ѡчи҃сти: слѣпыа и҃ хрѡмыа
просвѣтѣвѣхъ, и҃спра҃ви: глухѣа
же и҃ немѣа, и҃ ничѣа
низѣ и҃сцѣлѣи слѡвомъ: да ты
спѣши҃са ѡка҃ннаа дѣшѣ.

Глава, трѣченъ: **О**ца
просла́вимъ, сѣа
превознесѣмъ, вѣ́стѣннѡмъ
дѣхъ вѣрнѡ поклонѣмъ,
трѣцѣ нераздѣльнѣй,
ѣдѣницѣ по сѣшествоу,
ѣкѡ свѣтѣу, и҃ свѣтѡмъ,
и҃ живѡтѣу, и҃ живѡтѡмъ:
живѡтворѣемъ, и҃
просвѣща́емъ концы.

И нынѣ, вѣ́родиченъ:
Гра́дъ твоѣ сохрѣнѣи
вѣ́родѣтельнице прѣчѣла:
вѣ тебе во сѣи вѣрнѡ
цѣрѣствѣи, вѣ тебе и҃
ѡутѣрждаѣетъ, и҃ тобоу
повѣждаѣи, повѣждаѣетъ
всѣкое и҃скушѣнѣе, и҃
плѣнѣетъ рѣтники, и҃
прохѡдитъ послѣшѣнѣе.

Господ изцери
крѡвѡточивата чрез
допирането ѡ до края
на дрехата Му, очисти
прокажените, на слепите
възвѣрна светлината,
сакатите изправи, глухите,
немите и прегърбените
изцери с една дума, за да се
спасиш ти, окаяна душо.

Слава: Да прославим Отца,
да превъзнесем Сина и
с вяра да се поклоним
на Божествения Дух -
неразделната Троица,
Единица по същество,
като на Светлина и (три)
Светлини, като на Живот
и (три) Живота, Която
животвори и просвещава от
край до край вселената.

И сега: Пречиста
Богородителко! Пази Твоя
град, защото чрез Тебе той с
вяра царува, пак в Тебе се и
утвърждава; и побеждавайки
чрез Тебе, той надмогва
всяко изкушение, пленява
воюващите (срещу него) и
управлява подвластните му.

Прпѣвъз: Прѣвнѣ Ѡтчѣ
Андрѣе, молѣнѣ вѣа ѡ насъ.

Андрѣю: Андрѣе честный,
и Ѡтчѣ тревлѣженнѣйшій,
пастырю критскій, не
престай молася ѡ
воспѣвающихъ тѣхъ: да
избавимся всѣ гнѣва
и скорби, и тлѣнїа, и
прегрѣшенїи безмѣрныхъ,
чтѣщїи твою памѣть
вѣрнѡ.

Преподобни отче Андрее,
моли Бога за нас!

Андрее досточтими, отче
преблажени, пастырю
Критски! Не преставай
да се молиш за ония,
които те възпяват, та
да се избавим от всеки
гняв, скръб, гибел и
прегрешения ние, които
искрено почитаме твоята
памет.